

Bilag 3.

Arbejdsdirektoratet.

København, den 3. December 1937.

Til Rigsdagens Udvalg til Drøftelse af Gennemførelse af eventuel Æn-
dring af Lov Nr. 185 angaaende privat Arbejdsanvisning af
20. Maj 1933.

Man tillader sig herved at meddele, at der paa et af de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser under 27. November d. A. afholdt Aarsmøde, jfr. Bestemmelserne i § 21 i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., blev vedtaget følgende Resolution:

„Da Aarsmødet for de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser maa finde det i højeste Grad urimeligt og stridende med den offentlige Arbejdsanvisnings Aand, at Lov Nr. 101 af 14. April 1937 § 5, Stk. 1, forbyder de offentlige Arbejdsanvisningskontorer at anvise Arbejdskraft til Arbejdspladser, der omfattes af Strejke eller Lockout, medens de private, offentligt anerkendte Arbejdsanvisningskontorer i Henhold til Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning uden Hindring af forannævnte Bestemmelse kan anvise Arbejdskraft til saadanne Virksomheder, er Aarsmødet enigt om at rette Henvendelse til Regeringen og Rigsdagen om at foranledige gennemført, at der i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning i § 1, Stk. 3, som nyt Punktum indføres:

„Med Anerkendelsen følger Pligten til at overvaage, at der ikke, jfr. Lov Nr. 101 af 14. April 1937 § 5, Stk. 1, sker Anvisning af Arbejdskraft til de i nævnte Lovbestemmelse anførte Virksomheder.“

Aarsmødet maa anse de offentlige Arbejdsanvisningskontorer som neutrale Institutioner i Arbejdskonflikter, men i øvrigt finder Aarsmødet det ulogisk, at Staten i den ene Lov paalægger de offentlige Arbejdsanvisningskontorer ikke at anvise Arbejdskraft til konfliktberørte Virksomheder, medens den i en anden Lov giver Adgang til, at private Arbejdsanvisningskontorer med offentlig Anerkendelse under Konfliktsituationer frit kan paatage sig Anvisning af Arbejdskraft til konfliktberørte Virksomheder.“

Vater.

E. Sehested Rasmussen,
Fm.